

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia
Tetrastichis distincta**

Waterloop, Oliverius F.

Antverpiae, 1657

VIII. Oratio, Contemplatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9689

Hoc esse dic, & antea
Fuisse, quod semper manet:
Abire, abesse quod potest,
Dic non fuisse quod fuit.

Opes fugaces divide,
Et finis expertes para:
Sunt, quas recondis, labiles,
Et ante finem diffluunt.

Vilis, levisque reculae
Spontanea abdicatio,
Est grata Caelo: te argue
Rerum tenacem talium.

Sat ille dives, pauperi
Hereditate qui sua
Sic cessit ultrò, ut à DEO
Sperare possit centuplum.

Prudentiae summum genus
Divina censet veritas,
Aeterna ut acquiras bona,
Donare momentanea.

Vt te induas perennibus,
Praesentibus spolia bonis.
Quam dulce momentaneis
Caruisse, & aeternis frui!

Vis esse pauper spiritu,
Simulque dives spiritu?
Cor absque thesauris habe;
Sine corde thesauros tene.

Possunt boni sine cordibus
Habere thesauros viri:
Est absque thesauris pia
Servare corda facilius.

Tunc pauper esse non potes,
Es quando dives in DEO:
Sat dives est, cui vivere
Est CHRISTUS, & mori lucrum.

Es nobilis, patrem tibi
Si credis illum, qui sua
Felicитatis ad gradum
Suos adoptat filios.

Verace si voto cupis
Re pauper esse, & spiritu;
Amore CHRISTI pauperis
Famem sitimque sustine.

Prædonis irridet minas
Vacuus viator: est comes
Scelestus, aurum: pondere
Se prodit, & perdit ducem.

Nudus latrones non timet.
Cur? numquid occidi potest?
Potest: sed occidi, & mori,
Morti paratus, haud timet.

Aliena fortè res tibi
Reperta, te penes cave
Moretur: at sui stude
Redeat ut in manus heri.

Oratio. Contemplatio.

I. **E**Cclesia, est fidelium,
Orationis in domo,
Fraterna Congregatio;
Domus DEI, Oratorium.

Oratio,

Oratio, est mentis piæ
Liber volatus ad DEUM ;
Rei que postulatio,
Rogare quam suadet salus.

Vt grata sint DEO, & rata,
Quæ vota fundis ; id roga,
Non ut tibi quidquid lubet
Contingat, at quod expedit.

Ne postules à Numine
Quam ferre non potes crucem:
At quidquid incumbet grave,
Vt ferre possis supplica.

Opes, honores, corporis
Hac lege vires flagita ;
Si Numini lubet dare,
Tibi que dona proderunt.

Modesta vota implet DEUS ;
Superba reddit irrita.
Nolit DEUS, tu plurimum
Vt unus occupes bona.

Sunt vota stulti putida,
Qui verba, rerum incurius,
DEO susurrat. Tu pete,
Necesse quod sciat tibi.

Si, quod petis, non expedit,
Nil te repulsa lancinet:
Non est repulsa, cum iuvat
Non impetrare quod rogas.

2. Divina res Oratio
Impinguat animum ; terreis
Avellit, ad cælum rapit ;
Benè quod petit bonum, accipit.

Vt mente supplices DEO,
Precum libellus sit tibi
Mens recta ; lector, spiritus ;
Mundum cor, oratorium.

Doctrina sit cibus tibi,
Potus preces ; hæ temperant
Animi cibus, atque digerunt.
Cor mente, corde mens eget.

Negotiosum est otium,
Pia ad DEUM precatio:
Ama otium, quod in pio
Consumitur negotio.

Æterna si vis cernere,
Te pervigil precum calor,
Cultus que perpes Numinis,
Iungat coronæ cælitum.

Nihil graveris, ut DEUM
In vota flectas, centies
Noctu, die que millies
Caput, genu que flectere.

Miseria abyssus infima,
Suprema, Misericordia.
Abyssum abyssus invocat,
Miseria Misericordiam.

3. Frequens Olympo missiles
Precum sagittas dirige:
Fructum laboris uberem
Labore vix ullo metes.

Est Christiani militis,
Oratio, viaticum:
Hoc destitutus pabulo,
Hærebis in vitæ viâ.

R 3

Orare

Orare cessas? progredi
 In optimâ cessas viâ.
 Orare pertendis? boni
 Sectare præscriptum Ducis.

Orationi non vacas?
 Rationis es vacuus: DEUM
 Orabis; ut, quod diceris,
 Oratione sis homo.

Oras, vel erras: negligens
 Orationis, indiget
 Rationis: ergo, ut sis homo,
 Ora, DEOQUE supplica.

Precum calore, sensuum
 Vigor remittit impetum:
 Mens aucta viribus novis
 Admittit infusum DEUM.

4. Vt mentis est duplex opus,
 Sic functio vitæ duplex.
 Externa spectat Actio,
 Interna, Contemplatio.

Expressit hanc olim Rachel;
 Signavit alteram Lia;
 Quæ lippa quantumvis fuit,
 Fuit tamen fecundior.

Quæ quando functionibus,
 Studiisque, vel negotiis
 Miscetur humanis, videt
 Rachele multò obscurius.

At verbo, & exemplo bono,
 Quando hos & illos ad DEI
 Cultum trahit, fit plurium
 Fecunda mater prolium.

Divina Contemplatio,
 Est Veritatis visio:
 Est cuius actus unicus,
 A quo fit ipsa quidquid est.

Te mutuâ & variâ vice
 Nox & dies exercent: :
 Diurna pascat actio,
 Nocturna contemplatio.

Divina contemplatio
 Est summa mentis actio.
 Cur ergò contemplatio
 Videtur esse passio?

An fortè contemplatio,
 Quàm clara mentis actio,
 Tam nuda cordis passio,
 Est actio atque passio?

Externa sed quia actio
 Non est adulti pectoris:
 Hinc, occupata plurimis,
 Assuevit esse plurium.

Vt ergò contemplatio,
 Est una paucorum actio;
 Sic actio, quæ est plurium,
 Turbatur erga plurima.

Ambæ tamen sunt commodæ;
 At laude dignæ dispari.
 Quàm dispari? magna Actio;
 Sed summa Contemplatio.

Est rarus ille, qui potest
 Vtroque fungi munere:
 Cui vidêris aptior,
 Huic plenius cor applica.

Cum

Cùm Magdalenzæ fessio,
Marthæ occupationibus
Melior, DEO sit iudice;
Vnum antepone plurimis.

Si fratris urget caritas,
Omitte vel cœptas preces;
Multum ille, qui DEUM, DEI
Amore deserit, sapit.

5. Non artis, aut scientiæ
Subest modis Oratio.
Hanc ille solus, omnium
Qui corda possidet, docet.

Hominem quidem potest homo
Docere difficili in viâ;
Modò tamen alterius ducem
Sequatur ipse spiritum.

Amore divino duce,
Veni ad precandum; quolibet
Modo preceris, dux amor
Trahet cor, & mentem reget.

Si quæris, ut citò impetres,
Quam rem roges, & quo modo?
Te trade docilem Numini;
Modum docebit, rem dabit.

Vin' scire, quæ sit optima
DEUM precandi formula?
Pete lumen, ut cæcus: benè
Orabis absque formulâ.

Amoris æstus algidas
Methodi catenas respuit,
Artisque leges transfilit.
Amor est amati, non suus.

6. Quas audiat Numen preces,
Te Publicani & Prodigii
Humilis docet confessio:
Sic supplicem attollet DEUS.

Si discis in terrâ DEO
Hominiq̄ue mentem subdere;
Cælo imperabis: abnuis?
Tibi terra cælumq̄ue abnuet.

Spe plenus ora: sed time,
Ne lingua præceps, Numinis
Præsentis obscuret fidem,
Fulgente quâ, fulgent preces.

Cuncta antè gnarus navita
Ad navigandum comparat;
Tum præstoletur denique
Auras faventes à DEO.

Piæ actioni sic stude,
Ceu viribus sudans tuis:
Sudoris omnem sed tui
Fructum fer acceptum DEO.

Laboribus si non tuis
Cælestis accedat favor,
Frustrâ labores; utilis
Est semper orantis labor.

Amore, nudus cetera,
Splende DEI; cælum tuæ
Flectent preces, omnis tibi
Vt cedat in lucrum labor.

Labore, & assiduâ prece,
Nil est inexpugnabile:
Cuncta obtinebis, quæ DEUM
Rogabis, oblitus tui.

Bonus

Bonus est DEUS: sed cum DEUS Non esse non possit DEUS, Quî possit esse non pius, Aut ad pias surdus preces?	Divina ab humanis amat Confabulationibus Abesse consolatio; A vanitate veritas.
Precare, CHRISTUS ut suâ Tua vota firmet gratiâ: Tum, si quid à DEO boni Optâris, optatum feres.	Subesse discere; & sensum Vagas domare imagines: Cor ad precandum senties Omni paratum tempore.
Potieris optatis statim, Optare quando desines: Nescis, quod ardentè petis, An velle te velit DEUS.	Patiens, modestus, subditus, Reverens DEI, spector sui, Ad supplicandum Numini Se liberè supervolat.
Cœpisse, rem gratam sibi, Donavit adjutor DEUS; Contende votis, & prece, Ut addat & constantiam.	8. Tuum DEUS differt bonum, Ut augeat: mentes suo Impensè amoris deditas Felice successu beat.
Amore si veri cales Bonique, desidiâ fuge. Ora, & labora: odit DEUS, Non audit ignavas preces.	Precare constans; obvias Animo repelle imagines: Animo, quod instabili negat, Constantiæ dabit DEUS.
Quæ vota neglectim facis, Perire ne mirum putes. Oras, nec oras? has DEUS Audit, nec exaudit preces.	Si quidpiam longâ prece DEUM rogâris; nec tamen Id impetrâris; hunc dare Plus velle crede, quàm petis.
7. Mentem rotatam inanium Opinionum turbine, Curisve cinctam sæculi, Ne spera ad astra tollere.	Devotionis ut tuæ Aurum probet constantia, Tua vota quamvis audiat, Audire dissimulat DEUS.
Negotiorum longior Catena sæcularium Rumpatur, atque inanium Distractionum vincula.	Constante numquam pectore Funduntur incassum preces: Cujus nec herbam fert hiems, Æstate messem colliges.

Oratio-

Orationis nucleum
Si durior cortex tegit,
Perfringe: pungat initium,
Modò cor perungat exitus.

Optata donec impetres,
Ora, & perora: supplicis
Castigat inconstantiam
Dilata liberalitas.

Vt surgat æger lectulo,
Prece impetrasti? iterum preces,
Iterumque funde, plenior
Vt detur illi sanitas.

9. Si roris expers gratiæ
Mens âret, aras Cælitum
Votis frequenta; ab his opem
Stipemque egenus collige.

Devotionis pristinæ
Subitum rigorem fer lubens:
Gelu resolvet pectoris
Præsentis aura gratiæ.

Obducta menti nubila
Lux dissipabit spiritus,
Et, aridas licet, DEUM
Audisse, spes dicet preces.

Amore si ferves DEI,
Erumpet inter lacrymas,
Ignesque votorum, abditæ
Vox indicina gaudii.

Vbi illa sacri Flaminis
Vis rasit aures altius,
Et pertigit penetrabilia;
Te lustrat, & totum novat.

Cor inter assiduas preces
Flammis inardescet novis;
Haud intepescet, talibus
Quæ mens calebit ignibus.

Vbi gratiæ vis mitior
Sensus pererrabit tuos,
Mens icæta terras deseret,
Cæloque semet inferet.

Divini Amoris spiculum
Tuas salubri vulnere
Vbi fauciverit fibras,
Ciebit ex oculis aquas.

10. Affectui licet pio,
Ne crede nimium; nil boni
Sic hæret animo, quod morâ
Non obsolescat temporis.

Veri figurâ ludimur:
Ne crede fronti, nec genis
Humentibus: quæ mentis est
Devotio, in fundo latet.

Nil, nata flere, femina
Dat promptius, quam lacrymas:
Si sanctitatis indices,
Quot orbis hic sanctas habet!

Multæ in dolum & mendacium
Didicere flere feminæ:
Sed odit, & mendacii
Fallacias plectit DEUS.

Lacrymæ fluant; sed ad DEUM:
Diversione simplici,
Crebras, tenellas supprime,
Sedentur, ut placide fluant.

S

Quæ

Quæ grandia intus & foris
Tibi dona Numen contulit,
Tua illa non sunt, sunt DEI,
Illis abuti, est heu! tuum.

Sectare modica; quæ nimis
Fulgent, verè: inutile est,
Quidquid redundat: tu modum
Tene, vel ex Sapientiâ.

Fuge magna; prudens elige
Gaudere parvo: aquâ brevi
Ibit carina tutior;
Peribit inter vortices.

Quod nemo, vel rarus facit,
Mirantur omnes: vanitas
Adfectat, & jactat nova,
Extrema, singularia.

Nil singulare præferas
Velut negatum ceteris;
Sed plurimum stude tuum
Aptare captum captui.

Abconde munus Numinis.
De rebus internis juvat
Tacere: cum multis loqui,
Sentire cum paucis decet.

Te munere arcano DEUS
Ditavit? arcanum tege,
Interna dona proderet
Qui gaudet, audet perdere.

Vives latendo ditior;
Crescunt opes silentio;
Servabit ovum tutius,
Tacere si possit, parens.

Res est minor, feliciter
Fecisse magna; quàm bonum,
Quod laude dignum feceris,
Patere velle nemini.

Sors læta, visa nemini,
Te nemini invisum facit:
Latere quod potuit bonum,
Elusit invidiæ malum.

Latere, nesciri quæ ama;
Magni quæ famam nominis,
Virtutis ut labem, fuge:
Qui non videtur, se videt.

Ignotus arcet invidum.
Ama latere: senties
Huic invidere neminem,
Quem vulgus æstimat nihil.

Celata virtus, in sinu
Servata conscientiæ,
Solum unicum quæ respicit
Testem, atque judicem DEUM.

Accepta cælo munera,
Raræ quæ dotes gratiæ
Abconde, donec qui dedit,
Hæc, te tegente, publicet.

Diffide lætis: est levis
Fallax quæ prosperitas; bona
Accepta prodit; quæ decet
Celare dona, publicat.

Effusa stringe gaudia:
In corde conclusas opes
Aperire lætitia solet,
Et aperiendo perdere.

Accepta

Accepta cælo munera
Datoris abscondat metus:
A plebis imæ plausibus
Dolosa pendet lacryma.

Quæ dona profunt nemini,
Nec vera cense, nec bona:
Placere vanitas amat;
Prodesse mavult veritas.

Periculosum est credere:
Periculosum haud credere.
Cassandra & Hippolytus suis
Te vivere exemplis docent.

Lamenta, raptus, extases,
Fusæque palàm lacrymæ,
Suspecta sunt: gratia,
Nisi alteri ut profit, latet.

Ne fide tinctis optimo
Colore visionibus:
Memor, quot, & quanti suo
Periere lusi spiritu.

Ne terrearis omnibus
Insomniorum ludicris.
Quæ vanitas, inanibus
Inaniter fidem dare!

Ne lætiora te efferant
Seu visa noctu, seu diu:
Hos curiosioribus
Laqueos parat stygius draco.

Ne curiosioribus
Imagines oculis vide:
Vitæ sed exemplo æmuli
Cordis medullas imbue.

12. Precibus vacare te juvet:
Vult ire qui te perditum,
Orationis vim timet,
Et odit assuetudinem.

Fremat orcus, & tuas suis
Disturbet ignibus preces:
Tu, voce cordis igneâ,
Dic, VIVE IESU, & nil time.

13. Surgente quamprimum malo,
Inaniter ne plurium
Aures querelis obside;
Soli DEO dic, & file.

Adflactus, ora: protinus
Omnem doloris & crucis!
Acerbitatem suavitas
Orationis leniet.

Medela prima, imò unica
Mœroris est oratio:
Nil experitur mens, piâ
Precatione, lætius.

Cælestis iræ certa sunt
Placamina, ignitæ preces.
Mentis pavore supplicis,
Vult Numen offensum coli.

14. Quæ perdis ignavo otio,
Precibus statuta tempora,
Quanti æstimare debeas,
Vis scire? subripis DEO:

Orans, honores ut DEUM,
Te tutor Ales excitat;
Et CHRISTUS ipse ad ostium
Pulsat: nec expergisceris?

Laudes DEO canit Angelus,
Et erubescit: tun' piger,
Expers pudoris ambulans,
Et vanitate diffusus?

Quâ luce, quâ licet, sacram
Rem negligis, hac te gaudio,
Te pace privas pectoris,
Te luce mentis exuis.

15. Moderata durant: tædium
Operæ parit, quod fit nimis.
Quæ pauca mentem nutriunt,
Cumulata lædunt fercula.

Precationum plurima
Qui lectione debile
Cerebrum gravant, post tædio
Victi inchoata deserunt.

Est ergo alenda pauculis
Exercitationibus,
Paucisque lectionibus,
Quæ mentis est oratio.

Lectio sacra.

1. **C**onsulta quisquis hæc legis,
Ne, ceu vetusta, despice:
Sunt multa, si non omnia,
Novè repexa, vel nova.

Seu cuncta displicent nova,
Nova sola seu placent tibi;
Tu te esse stultus invidum,
Vel invidus stultum probas.

Hæc sensa de veteri situ
Sunt hausta priscorum Patrum,
Et digna condiri novè,
Vt mente condantur nova.

Quod imperitus verterit
Vicio, peritus gloriæ;
Antiquitatis hæc nova
Ditat penus tetrasticha.

2. Præscripta Sanctorum lege;
Antiqua discas, & nova:
Hoc fonte ut omnes hauriant,
Totas opes nemo eruet.

Veterum Patrum sententiis
Plenissimam debes fidem:
Fuere sapientissimi,
Et, quod caput, sanctissimi.

Falli nequit sapientia;
Nec sanctitas vult fallere:
Haurere mente spiritum;
Scripsere quod mens hauserat.

Scripsere docti lumine,
Quod nescit artis vincula:
Dixere, quæ dabat loqui,
Vis inlatentis spiritus.

Æqui revulsis & boni
Repagulis, se regulæ,
Legique priscorum patrum,
Subducit error pertinax.

3. Haud scire cura, sed sequi,
Quæ gesta sanctorum legis.
Hinc, quod sapit, nectar bibe,
Iussâ valere paginâ.

Vt